

РЕШЕНИЕ

№ 39204

гр. София, 10.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 54 състав, в
публично заседание на 14.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **8588** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 85 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на Х. Н., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на И., [дата на раждане], чрез адв. Д. Н. Р. САК съдебен адрес: [населено място] 1000. ул. „Т.“ № 5, вх. Б, ет. 2, офис-226, Фондация „Център за правна помощ - Глас в България“, против Решение № 12-ВР/19.06.2026г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС-В. Л., с което не е допусната последваща молба с вх. № УП-14659 от 21.05.2026 г. по описа на ДАБ при МС на жалбоподателя до производство за предоставяне на международна закрила.

Жалбоподателят счита, че оспореният акт е незаконосъобразен, тъй като е постановен извън преклузивния срок за произнасяне въведен в чл. 76б, ал. 1 ЗУБ, а освен това е необоснован, защото е постановен при съществено нарушение на административно-производствените правила, противоречи на материалноправните разпоредби и е в явно несъответствие с целите на закона. Моли за отмяна на административния акт и връщането на преписката на интервюиращия орган на ДАБ.

В съдебно заседание, жалбоподателят Х. Н., чрез адв. Д. Н. Р. – редовно призован, се явява лично и с адв. И. и адв. Г.. Адв. И. иска съдът да прогласи нищожност на административния акт, доколкото същият е издаден извън рамките на преклузивния срок, в който Интервюиращ орган на ДАБ има правото по чл.76, ал.1 да се произнесе по допустимост на молба. След изтичане на този срок, същият вече няма такава компетентност и компетентен да издава административни актове вече е друг орган – председателят на ДАБ в производство по общ ред. В случая е безспорно, че молбата е подадена на 21.05.26г., а процесното решение е от 19.06.2026г., като повече от седмица

е просрочен срока за произнасяне, без да се сочат доказателства дали има обективни причини за това. Счита, че решението е незаконосъобразно, касае е се за последваща молба за закрила, в която се преценява дали има нови обстоятелства. Очевидно е, че такива има и тя не е такава, каквато е била когато е разглеждана за последно по отношение на процедурата, в която доверителят му е бил участник.

Адв. Г. иска съдът да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение, с което е отказано допускане на последващата молба за международна закрила на жалбоподателя, като върне преписката за разглеждане по същество. Поддържа доводите на адв. И., че това решение е издадено след преклузивния четиринадесет дневен срок, което означава, че издадено на 21.05.26г., би следвало като краен срок да е 11.06.26г. за произнасяне. На следващо място се твърди, че на 02.06.26г. е изпратено съобщение до жалбоподателя с указания за предоставяне на доказателства за личното му положение, но не става ясно, доколко това съобщение е изпратено, както и че самото решение е предоставено на жалбоподателя на разбираем за него език. Това изхожда от чл.76, ал. 1 и ал.2 от ЗУБ. Жалбоподателят твърди, че датата му на раждане не отговаря на действителната, като в различните документи е различна. Моли, при връщане на делото по същество това да бъде изяснено. Представя писмена защита, ведно със списък на разноски, които моли да бъдат присъдени на жалбоподателя.

Ответникът интервюиращ орган на ДАБ при МС - редовно призован, се представлява от юрк. П.. Юрисконсулт П. счита, че решението е правилно. Предоставя на съда да прецени дали е извън срока и доколко е законосъобразно, в случай ако е извън него. Решението е прочетено на жалбоподателя и той каза, че същото му е връчено лично и е запознат с текста на език, който разбира. В този смисъл няма спорове. Моли съдът да постанови решение, с което да остави в сила обжалваното решение като правилно и законосъобразно.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

След като прецени събраните по делото доказателства, във връзка с доводите и съображенията на страните, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

Производството е започнало за първи път с молба за международна закрила с вх. № ПМЗ-ВР-13-3905/11.05.2023 г. на РПЦ - [населено място]. С Решение № 5591/16.04.2024 г. на председателя на ДАБ при МС на чуждия гражданин е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут в Република България. Постановеният административен акт е връчен лично на лицето на 22.04.2024 г., и е обжалван пред съответната съдебна инстанция. С Решение № 14282/09.08.2024 г. на Административен съд - София-град (АССГ), жалбата е отхвърлена. Решението на съда е обжалвано с касационна жалба пред Върховен административен съд (ВАС). С Решение № 123/08.01.2025 г. ВАС е оставил в сила Решение № 14282/09.08.2024 г. по описа на АССГ. С настоящата молба жалбоподателят иска да му бъде направена поредна регистрация в ДАБ при МС съобразно ЗУБ.

С подаването на молбата на чужденеца са му връчени указания, относно реда за подаване на молба за международна закрила, за процедурата, която ще се следва, за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България.

На молителят лично е връчено съобщение рег. № УП-14659/02.06.2026 г., с което е уведомен, че в седемдневен срок от получаването му може да представи в ДАБ при МС писмени доказателства, които да бъдат взети предвид при провеждане на предварителната процедура по допустимост.

Чужденецът заявил, че желае молбата му с рег. № УП-14659/21.05.2026 г. да бъде допусната до

производство за предоставяне на международна закрила в общ ред като не декларира новите обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му на произход. Жалбоподателят не предоставил никакви писмени доказателства в установения срок.

По преписката е приложена справка с вх. № МД-02-288/12.06.2026 г., от която е видно, че от информацията в справката не се установява към датата на постановяване на решението на територията на И. да е налице въоръжен конфликт с такъв интензитет, че всяко цивилно лице да е изложено на реална опасност от тежки посегателства единствено поради присъствието си в страната. Макар в периода след 28.02.2026 г. части от територията на И. да са били засегнати от въздушни удари, наличната информация сочи, че още на 07.04.2026 г. е договорено прекратяване на огъня, като след 08.04.2026 г. не е регистрирана продължаваща широкомащабна размяна на удари. Същевременно данните към м. юни 2026 г. сочат активни дипломатически усилия за окончателно уреждане на конфликта и липса на сведения за ескалация до степен, която да обосновава наличие на ситуация на безогледно насилие на цялата територия на страната.

Действително, според справката провинция Т. е сред най-силно засегнатите райони по време на военните действия и е основен източник на вътрешно разселени лица. От същата информация обаче се установява, че значителна част от населението е успяло да се придвижи и установи в други райони на страната, което показва наличие на реална възможност за вътрешна мобилност и защита. ВКБООН отчита, че разселените лица се насочват основно към северните части на страната и селските райони, а в раздела относно безопасните райони изрично е посочено, че провинциите Г., М., Г. и С. Х. се считат за сравнително безопасни, тъй като там не са регистрирани сериозни удари.

От данните не се установява иранските граждани да са лишени от възможността свободно да се придвижват и установяват в други части на държавата. Напротив, наличието на милиони вътрешно разселени лица, които са намерили убежище в други провинции, потвърждава практическата възможност за вътрешно разселване. Същевременно информацията на ВКБООН показва и значителен брой завърнали се в И. граждани през периода март-юни 2026 г., както и продължаващи двупосочни трансгранични движения без данни за масово и необратимо бягство на населението от страната.

При тези обстоятелства, АО приел, че не може да се приеме, че за чужденец, произхождащ от Т., съществува реална опасност от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ единствено поради факта на завръщането му в И.. Дори да се приеме, че в определени райони, включително в провинция Т., последиците от конфликта продължават да се усещат, наличната информация сочи съществуването на други части на страната, които не са пряко засегнати от военните действия и където лицето би могло разумно, безопасно и законосъобразно да се установи. Следователно е налице и приложима алтернатива за вътрешно разселване в рамките на държавата по произход.

Предвид липсата на нови обстоятелства или нови писмени доказателства, които биха могли да имат съществено значение за преценката относно предоставянето на международна закрила, не са налице законовите основания за допускане на последващата молба до производство.

Вземайки предвид гореизложеното, ответникът решил, че не следва да бъде допусната до производство за предоставяне на международна закрила, на основание чл. 766, ал. 1, т. 2 от ЗУБ, последваща молба с рег. № УП-14659/21.05.2026 г. от Х. Н. до производство за предоставяне на международна закрила.

При така установеното от фактическа страна настоящият състав стигна до следните правни изводи:

Оспореният акт е връчен надлежно на своя адресат на 02.07.26 г., а жалбата, въз основа, на която е образувано настоящото производство, е депозирана до съда на 07.07.26 г., следователно същата е процесуално допустима.

Обжалваното решение е издадено от интервюиращ орган на ДАБ при МС-В. Л., която е оправомощено лице.

Съобразно разпоредбата на чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ, в срок до 14 дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което: допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила; или не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. По силата на ал. 3 от същия нормативен текст, ако в срока по ал. 1 не бъде взето решение, последващата молба за международна закрила се смята за допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Безспорно е, че с чл. 76б, ал. 3 от ЗУБ е въведен фикция, която приравнява мълчанието на административния орган в законоустановения срок на допускане последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила.

В съответствие с изложеното по-горе, възможността за произнасяне на интервюиращия орган е била ограничена времево до 11.06.2026 г. Доколкото срокът по чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ е преклузивен по характера си, с изтичането му се погасява правото на органа да постанови решение и влиза в действие законовата фикция, съдържаща се в чл. 76б, ал. 3 от ЗУБ. В аспекта на компетентността, като съвкупност от права и задължения, които административният орган притежава на основание на закона за изпълнение на предоставената му специализирана задача в държавното управление, с изтичането на посочения по-горе срок, се погасява компетентността на интервюиращия орган да постанови решение в една от двете насоки – да допусне последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила, или напротив – да не я допусне, независимо от принципното ѝ притежаване.

Законодателят е придал изключително важно значение на спазването на процесуалните срокове, като духът на самия закон е в осигуряването на бързина в административните производства по ЗУБ. Именно затова мълчанието на органа в 14-дневния срок е приравнено на издаване на индивидуален административен акт - мълчаливо съгласие на интервюиращия орган да допусне последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила – действие, допустимо по чл. 58, ал. 4 от АПК.

При това положение интервюиращият орган е постановил оспорения административен акт при условията на отпаднала темпорална компетентност и в нарушение на изяснената по-горе законова фикция. Актът е засегнат от най-тежкия порок – нищожност, която следва да бъде обявена от съда, като с оглед естеството на поставения за разглеждане пред административния орган въпрос, непозволяващо произнасяне по същество, преписката следва да изпрати на съответния компетентен административен орган - председателя на Държавната агенция за бежанците, за разглеждане по същество на допуснатата по силата на законовата фикция последваща молба на жалбоподателя до производство за предоставяне на международна закрила.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предложение първо, във връзка с чл. 173, ал. 2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА за нищожно решение № 12-ВР/19.06.2026г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС-В. Л., с което не е допусната последваща молба с вх. № УП-14659 от 21.05.2026 г. по описа на ДАБ

при МС на жалбоподателя до производство за предоставяне на международна закрила.
ИЗПРАЩА преписката на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет, за разглеждане и произнасяне по последваща молба за международна закрила рег. № УП-14659/21.05.2026 г.
Решението е окончателно.